

Samtal i tvivel, samtal i tro

Det finns en judisk tradition som kallas chavruta. Enkelt förklarat är detta ett sätt att studera Torah, (de fem Moseböckerna) Tanak (den hebreiska bibeln som ungefär motsvarar Gamla testamentet för kristna) och Talmud (som är tolkningar av de två tidigare). Man gör det tillsammans med en eller flera, som gärna tänker lite olika kring saker. På det sättet tvingas alla att bli bättre på att argumentera och utveckla sina tankar. Brottningen med tron och om tron blir utvecklande. Tvivel, ifrågasättande och motsättningen, får den enskilde att växa.

I mitt eget liv och vardag har jag en sådan person i min närhet, som när jag övertygat tror på olika trossatser vågar ifrågasätta, tänka nytt och tänka om. Det tvingar mig att tänka vidare, men också att vara lyhörd. Ibland kommer frågor av tvivel, ibland om nyfikenhet hur jag kan tro på något som verkar så otroligt. Varje gång vi samtalar om tro, tänker jag efteråt vilken tur jag har som har en person att bolla mina tankar med.

I söndagens evangelietext får vi möta lärjungen Tomas som kommit att kallas Tomas tvivlaren eftersom han ville ha verkliga bevis för att Jesus hade uppstått. Han tänker inte som de andra. Han ville se och känna Jesu sår för att verkligen tro att uppståndelsen ägt rum. Jag tänker att det ändå är en ganska naturlig reaktion. Tomas hade inte varit med och sett Jesus den gången då han visade sig för lärjungarna. Inte heller hade någon av dem varit med vid själva uppståndelsen, och att någon uppstår från de döda hör inte till vanligheterna. Det är inte svårt att förstå att Tomas ville ha bevis.

Själv kan jag inte låta bli att dra mig till minnes en diskussion med min tio år yngre bror. Det måste ha varit i början av mina teologistudier. Han kan inte varit mer än tolv år. Han frågade mig varför jag trodde på Gud, när det inte gick att bevisa att Gud finns. Efter en stund argumentation blev jag, som en storasyster kan bli på sin lillebror, lätt irriterad. Jag talade om för honom att han inte kunde bevisa att Gud inte finns och där tog argumentationen slut.

Vi talar inte ofta om tvivlet, trots att det är en naturlig del av tron. Ibland brottas vi med frågor och bibeltexter, vi söker bevis som Tomas. Jag tror att tvivlet utmanar oss att söka ny kunskap och kanske till och med leder till att vi möter nya erfarenheter av Gud.

Jesus möter Tomas behov av att se och känna. Jesus möter även oss idag, oavsett om vi befinner oss i en period av tvivel eller om vi står fasta i tron. Vi får ta hjälp av andra att tolka Bibelns berättelser, men också våra egna livs berättelser och erfarenheter av Gud. Vi får ifrågasätta, tänka nytt, tolka – och fortsätta att vara vittnen av den uppståndne i vår vardag. I tvivel och i tro!

Josefine G Franzén, präst i Svenska kyrkan

Texten är hämtad från Svenska kyrkans hemsida www.svenskakyrkan.se